

Glick ore Mystik

Wie meer domols grad uuse noue Bulldock kriet harre, sen eich met meinem Unkel Hans omens vorm Fierere nommo vor die Buch gefahr, fo en Waan voll frische Klee se hule. Dän hot ma em Suuma emma gäre de Kie engestobbt, on dodevor hon die ähm dann aach ordelich Mellich gen.

Meer hon uuse Plattwaan an dä klä Bulldog gehonk on sen dann vom Huub eronna on de Inkawääch eroff gefahr. Dat Steck, wo ma hienwollde, hot vor da Buch gelään, korz vorm Heberich on gäniewa von Daalens Haisje.

Zeerscht muust ma met däm Mähbalke of däm Steck so zwoo Maare Klee abmähe on met de Reche of Haifcha schärre, dät ma die dann merra dreizinkisch Gawel of dä Plattwaan drofflaare konnt. Dat hot schnell gang on war kä so schwer Awet, schon gar net, wenn ma se Zwäät war.

Nodäm ma dann feddich ware, sen ma met däm griene Klee offem Waan dä hubbelich Wääch dann wiere ronna gefahr, iewa die Bahnschiene, an da Molkerei vabei, de Inkawääch eronna on dehäm of uuse Huub.

Wie ma dann dä Waan met däm Klee en die Schoua drecke wollde, homma giesiehn, dät henne am Langfort dä eisene Hamma gefählt hot.

Dat war eso:

Dat Langfort von däm Waan hot henne noch en Stichelche ona da Platt von däm Waan rousgeguckt. Dat Enn von däm Holz war onne un ue met Eiseplatte beschlaan, die henne noch e bissje länger ware on große Lecha harre. Wenn ma en die Lecha en Bolze renngestoch hot, war dat en ganz änfach Kupplung, fo noch ebbes anneres hennedran se henke.

Em Friejoahr hot ma so de Gruppa ore die Sähmaschien, on em Herbst die Krombeeremaschien an de Waan gehonk. Dä Bolze war bei uus en Hamma merrem eisene Stiel.

Weile awwa war dä Hamma fot, er muss of däm hubbelische Wääch ous däm Langfort rousgesprong sen, on meer muuste dän suche gehen. Oomens war et joo noch lang hell, on so sen meer zwoo noom Fierere dann zu Fuß de Inkawääch enoff, wiere an da Molkerei vabei, iewa die Schiene on of däm stäänische Wääch nom Hepperich zu. Dodebei homma andouand no links an dä Rand vom Wääch on no rächts en dä flach Grawe näwa däm Wääch geguckt.

So sen ma met uuse hien- on herschwenkende Kepp bes an uus Steck met däm Klee komm, ohne ebbes von däm Hamma gesien se hon.

Do ware ma naderlich ganz entteicht, awwa ma harre joo noch de Reckwääch vor uus.

Wie meer dat dann onnawäächs ämo so langweilich woor es, hon eich en änem Aanfluch von kendlich, flabbischa Äanfalt zum Hans gesaat:

„Eich wollt, loo dära leie!“

Weil ma weile schon en ganz Stieb neist me merrenanna geschwätzt harre, es de Hans e bissje ous seine Gedanke offgeschreckt on hot vaduzt no meina Seit geguckt, sich dann gebickt on dä eisene Hamma ous däm nähliche Gras näwa däm Wääch offgeroff.

Weile sa moo äna, wie dat gang hot, war et Glick ore war et Mystik?